

Sala d'Art Jove

Gener'21 — Març'21

TOTS ELS
ORGANISMES
QUE ENS HA
TOCAT SER

Marc Anglès, Ana Ayuso Nogueiras, Judit Bou Comas, Ona Joan i Orozco, Martí Madaula Esquirol, Andrea Montoya, Clara Pelegrin, Diego Posada Gómez.

Una proposta de:

pli-é collective

TOTS ELS ORGANISMES QUE ENS HA TOCAT SER

Petjades que s'esvaeixen, que es desdibuixen i que es descomponen en el seu titil·lar, com esferes petites que cristal·litzen en superfícies de pell nua. I en la concavitat de cada porus, les petjades s'inscriuen en les esplugues que resulten del cop. Obren un territori on els marges s'esborren en un moviment continu en què cada trajecte desxifra noves formes de ser.

Com un organisme en constant trànsit, com un mapa flexible als canvis, l'exposició experimenta una inevitable mutació, un nomadisme que s'instal·la en la seva genealogia corporal, en la fissura per on vessen tots els seus fluids.

I els cossos es tornen arxius i els arxius es tornen carn. Arxius fràgils, espais de memòria solcats per cicatrius, arrugues i tatuatges. Cada arxiu activa un camp vibratori que ressona en l'espai i ens abraça. I ens porta a l'escolta de veus que són retrats de desitjos, paraules que són ressons de lluites i de resistències, de cremades i d'udols. Les memòries es construeixen col·lectivament. Es curen i es cultiven. Se'ls hi ha de donar temps perquè escampin la seva polpa. I emprenem un reciclatge anàrquic i posem les mans en la matèria residual. Realitzem una incisió, obrim la maquinària per examinar la sang dels seus cargols, restaurar el seu vermell i suturar els seus descosits.

La pell és una superfície d'inscripció crítica en què les peces emergeixen amb la veu i el testimoni dels cossos que els hi ha tocat ser.

(~) ENTORNS DEL TRASCICLATGE ONA JOAN I OROZCO

Manifest estampat sobre tèxtil 52,5 cm x 49,5 cm, 1 llibre d'artista, obert 40,5 cm x 39,5 cm. 22 pàgines. A l'interior: escrits a mà i materials amb mesures variables.

Quasi sense paraules, penso la peça perquè itineri entre persones. No és estàtica com tampoc ho són els materials que s'hi recullen a l'interior. Des de l'entorn íntim cap enfora i des del cos cap a la cuina. Cuino el que em suggereixen i no el que són, i em regalo el plaer de ser autora dels sentits que vaig prenent. A la cuina, he guardat la regla i l'he amanit amb aglutinants. M'agrada pensar que la reciclo, però, a vegades, m'embolico amb els gèneres i no tinc clar on guardar-la. Ni qui és passiva ni activa, si la matèria o jo mateixa. A les pàgines, hi arxivo un procés que comença per relocalitzar la pràctica, de Venècia a Barcelona, després d'apropiar-me del lloc, manipular la matèria i finalment expandir-ho a l'entorn.

(~) TROMPE-L'OEIL MARC ANGLÈS

Instal·lació audiovisual. Reproductors de DVD, vídeo, cargols amb restes de pintura plàstica i documentació diversa. Mesures variables.

Trompe-l'oeil conclou una trilogia de recerca artística sobre pintura i la seva vinculació amb l'opacitat tecnològica. Mitjançant la destresa d'una restauradora, reconstruïm la capa pictòrica que impregna els cargols dels aparells electrònics i actua com una prova irreversible de la nostra manipulació. Aquesta "peculiar" restauració exigeix el màxim dels sistemes de seguretat i la perspicàcia dels seus tècnics. Seran capaços de descobrir l'engany? La sala expositiva i la botiga d'electrodomèstics actualitzen les desavinences entre llum i fosc, entre exposar i ser exposat.

(~) TREBALLAR PER TREBALLAR ANA AYUSO NOGUEIRAS

Vídeo HD en loop i so.

Voler plantejar un projecte artístic sobre alguns matisos de la relació entre vida i treball i no tenir temps per dedicar-li perquè he de treballar per mantenir la vida. O potser perquè no sé si el projecte cau a la part de vida o a la de treball. Semblava que podia ser treball per primera vegada. El títol provisional: *Treballar per treballar*.

(~) ÚLTIMA PÀGINA MARTÍ MADAULA ESQUIROL

Instal·lació. Bales de jugar i transfer. Mesures variables.

Després d'acabar el meu primer llibre, *Com conquerir l'espai*, em preguntava si hi havia alguna manera de transformar les paraules que havia escrit en alguna cosa física. En aquesta cerca, em vaig adonar que quan escric busco constantment que les paraules flueixin, dotar el text d'un ritme intern; volia trobar un element que contingués aquest moviment, i ho vaig fer amb les bales de jugar. Així que hi vaig escriure les paraules del meu llibre: obrint la

(~) RE-TRATOS PARTIDOS/DIÁSPORAS NEFANDAS DIEGO POSADA GÓMEZ

Arxiu fotogràfic i instal·lació sonora.

La sodomia amb què el colonialisme inicia les relacions sexuals mundials era també nomenada com pecat nefand, innombrable. Aquesta impossibilitat de nombrar que encara avui ens marca, no ens elimina del llenguatge, ens dóna el lloc de l'abjecte i de la desaparició: l'extermini. Proposo un desviament del nefand per a nomenar-nos des del nostre erotisme, per a veure'ns des de la nostra tendresa, per a *imaginar-nos* des dels nostres afectes i seguir innombrables i invisibles quan ho desitgem per tal de conspirar i inventar formes de vida *inimaginables* des de la rectitud sexual colonial.

(~) CARTOGRAFIA D'UN TOMÀQUET JUDIT BOU COMAS

Instal·lació fotogràfica. Impressió Photo Rag Baryta. Mesures variables.

Cartografia d'una tomaquera, és la tasca utòpica en què m'he proposat de fotografiar tots els tomàquets que creixen a l'hort del meu avi durant un any. Amb aquesta proposta busco dimensionar una totalitat molt pròxima i quotidiana, però alhora una totalitat que sento inabastable degut a la impossibilitat de fotografiar tots aquests tomàquets. Les imatges resultants es converteixen en una col·lecció o una recopilació de moltes variants i possibilitats que es generen en un lloc, amb unes condicions i durant un temps concret i delimitat. Aquest projecte es basa en realitzar, analitzar i organitzar aquesta col·lecció de variants en una única estructura, que busca comunicar-la com a un conjunt més enllà de cada unitat per separat.

(~) IF YOU HAVEN'T BEEN HERE, ANDREA MONTOYA
YOU DON'T (REALLY) KNOW BARCELONA I CLARA PELEGRIN

Instal·lació. Postals i bústia. Mesures variables.

El projecte *El viatge de les imatges* estudia les representacions visuals i discursives de l'experiència del viatge turístic. La desmaterialització accelerada d'aquestes es concreta avui en la instantània d'una suposada experiència espectacular que només té sentit en tant que la compartim. Amb aquesta instal·lació proposem al públic reactivar l'acte d'escriure i enviar una postal, recuperant la facultat concreta i material de narrar l'experiència d'un desplaçament a algú altre. Així com reflexionar a l'entorn d'una nova manera de viatjar imposada per la crisi de la COVID-19.

Títol extret d'un anunci de l'Ajuntament de Barcelona per promocionar el Tibidabo, 2019.

**Sedimentacions*: són organismes generats col·lectivament entre totes les artistes participants i diferents convidades en els *Encontres* duts a terme en la primera part del programa de formació (entre setembre i octubre de 2020). Per això, en la mostra, també hi ha un polsim de les artistes convidades que ens han acompanyat i cuidat: DANIEL BARBÉ FARRÉ i JORDI MAS, NANCY GARÍN, ITXASO CORRAL ARRIETA, SARA GONZÁLEZ DE UBIETA OLIVEROS, SONIA G. VILLAR (DU-DA), RAQUEL CONGOSTO, ALICIA KOPF i ARIADNA GUITERAS.

**Pot passar que, en el precís moment en què transites, parasites i t'escorres per la Sala, algun dels organismes no hi sigui, però no et preocupis, apareixerà. És per això que et convidem a tornar, de tant en tant, al nostreencontre per poder assistir a les seves mutacions.